

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

ROČNÍK VIII

číslo 2

20.12.1999

19

... DO ROKU 2000

Současná mezinárodně-politická situace je opět nebezpečně vypjatá. My všichni bývalí vojáci - ať jsme okusili hrůzy války na vlastní kůži, nebo jsme mladší a dovedeme si jen velice realisticky představit, co znamená válečná litice pro lidi, jsme jistě na straně těch, kteří chtějí mír a klidný život. Proto uvádíme na tomto místě dnešního úvodníku krásné přání našeho kolegy Josefa ČERNOTY, které nám poslal na začátku roku 1999 a prosíme, abyste jeho slova považovali za přání všeho dobrého i do roku 2000.

Vážení kolegové, veteráni výsadkového vojska!

U příležitosti nadcházejícího roku 1999, závěrečného roku 19. století mi dovoluje, abych nejen členům KVV, ale Vám všem, veteránům výsadkového vojska a Vaším rodinám popřál pevné výsadkové zdraví, hodně úspěchů v další pospolitě činnosti.

Prošlých 19 století nebylo pro lidstvo právě nejpříjemnějších, ale věřme, že příští století bude již poučeno, aby nedocházelo k takovým dramátům, kdy mocní porobovali menší etnika, aby je pokořili a ovládli postupně celý kontinent ve svou říši.

Věřme, že lidstvo již pochopí, že jen úplná svoboda lidu v demokratickém zřízení může plně uspokojit pospolitě soužití různých národů jako ucelený útvar a ne jinak.

Vážení a milí kolegové - výsadkoví veteráni! Přeji Vám všem hodně zdaru a úspěchu v tomto roce a věřím, že úspěchy a družnost v našem Klubu výsadkových veteránů v ČR prostoupí i za hranice našeho státu a bude vodítkem pro spolužití všech vůkol.

Se srdečným pozdravem Váš

Jožka ČERNOTA

Ano, to byla slova a přání kolegy ČERNOTY ze začátku tohoto roku. Bohužel, uplynulé měsíce proběhly zcela jinak, než si přál on i většina z nás. Komentáře k světovým událostem přenecháme zasvěcenějším. Upozorňujeme jen, že jiskřičky z válečného požáru na Balkáně zaletují až k nám. V době, kdy je sestavován tento Zpravodaj je více než 150 mužů z našeho mateřského útvaru v rámci jednotek NATO v oblasti konfliktu. Je to znovu po dlouhé době, účast našich výsadkářů ve skutečné válce. Přejeme našim mladším kamarádům, aby své posláné splnili čestně, vzorně a hlavně, aby se všichni ve zdraví vrátili opět mezi nás a ke svým blízkým.

ZE ŽIVOTA KLUBU ...

V dnešním Zpravodaji tuto část velice zkrátíme, neboť považujeme za mnohem důležitější než podávat více-méně výčet akcí v PROSTĚJOVĚ ukázat, co dělají kolegové jinde a tak dáme více prostoru informacím ze skupin. Přesto, ale několik stručných informací:

O početním stavu klubu jsme informovali v 18. čísle a dosud se od té doby nic nezměnilo. Prvním členem, přijatým v r. 1999 je kolega Stanislav VEJVAR z PROSTĚJOVA (od 2.1.99). Post nejzápadnějšího členu KVV po kolegyni Heleně KURKOVÉ obsadil kol. Ing. Rudolf TESAŘ, CSc. o několik kilometrů dále - v PLZNI.

Výbor pracuje ve složení:

prezident: Miroslav ŘEPKA

členové výboru: František BARTKO, Štefan BOROVSÝ, Ladislav JUGAS, Božena JAHNOVÁ, Jindřich STARÝ, Milan ŠIMÍK, Jaroslav ONDREJČÁK, Ivan VERNER, Oto HÁJEK a František PAPOUŠEK.

Ve výboru i nadále pracuje „emeritní prezident“ Ladislav OPLETAL.

Krátce o našich akcích. Mimo pravidelné měsíční schůze výboru jsme realizovali:

28. listopadu 1998 - Výroční sezení v hotelu Avion v PROSTĚJOVĚ za účasti 104 členů a 4 hostů

23. ledna 1999 - účast na 6. reprezentačním plese výsadkářů

26. ledna - beseda k padáku VTP-100 v kasárnách

16. února - Videoshow VI - v občerstvovně kol. SPÁČILA

8. března - představení Spirituálkvintetu v Mě. divadle

9. března - beseda s autogramiádou ke knize Červené barety autora kol. Jiřího ŠOLCE v KaSC PROSTĚJOV

2. dubna - účast na slavnostním aktu začlenění 6.spec. brigády do svazku NATO

28.-29. května - zájezd na Setkání slov. a čes. výs. veteránů do ŽILINY

24. června - účast na slavnostním převzetí 6. spec. roty do sil KFOR a jejím odjezdu do KOSOVA

24. července - účast kol. ŘEPKY na pietním aktu k výročí úmrtí kol. VONDRY ve PSÁRECH

27.-29. srpna - zájezd do jižních Čech na výst. Země živitelka a na ŠUMAVU

19. října - účast družstva KVV na přeboru vel. posádky PROSTĚJOV ve střelbě

5. listopadu - účast delegace na přísaze nováčků brigády

27. listopadu - výroční sezení 1999 v restauraci Haná za účasti 94 členů a 3 hostů

O některých akcích bude ještě zmínka v dalších článcích. Hlavní náplní činnosti členů klubu v PROSTĚJOVĚ nyní bude příprava ústřední akce roku - SETKÁNÍ 2000 v PROSTĚJOVĚ (zatím termín 29.9. - 1.10.2000).

... ZE ŽIVOTA SKUPIN

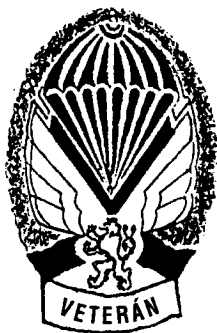
Zpravodaj č. 18 podal ve své stručnosti jen kusý přehled o činnosti skupin a to nově vzniklých. Dnes tedy pro změnu něco o starých. Jsme, ale v rozpacích. Dostali jsme totiž dost materiálu a značně rozsáhlého. A nemůžeme ho všechen zařadit. Proto nám přátelé promiňte, že některé Vaše příspěvky budou zkrácené a zprávy zhuštěné.

PRAHA - Stálým a pravidelným zpravodajem je kolega Václav KOUTECKÝ. Ten nás v PROSTĚJOVĚ často navštěvuje a informuje nás, co v PRAZE dělají a co se děje na „nejvyšších“ místech ve prospěch veteránů apod. Pražáci jsou čilí - v lednu vyjeli do LIBERCE na jejich výročku. V únoru - jedenáctého - se jich 39 sešlo na pravidelné schůzce v hotelu LEGIE, kde si nejen popovídali, ale vyslechli i přednášku kol. ŘEPKY o odznacích, pogratulovali ke kulinám kolegům ONDROVČÁKOVÍ a PELCOVÍ, schválili novou reorganizaci skupiny a vybrali příspěvky na rok 1999.

Během této 3,5 hodiny trvající schůzky kol. ŠOLC podepisoval svou knihu ČERVENÉ BARETY. Mimo těchto schůzek (jedna byla např. 27. května) vyvíjejí další aktivity - např. kol. VÁNOVÁ spolupracuje s kol. KAMENÍKEM na objasnění úlohy a službě žen u výsadku, 18. června se zúčastnili za KVV pietního aktu v Resslově ulici, 9. března přijela do PROSTĚJOVA s kol. ŠOLCEM malá delegace apod. Hlavním organizátorem této skupiny je kol. Václav KOUTECKÝ, který obětavě pracuje nejen pro „pražáky“, ale participuje i na práci a úkolech celého KVV. Rozhodnutím výboru mu byl za dosud vynaloženou práci pro veteránské hnutí udělen dne 27. listopadu 1999 Zlatý odznak KVV, který převzal na výročním sezení v PROSTĚJOVĚ.

LIBEREC - Ani zde neustrnuli. Od loňské klíčové akce - zajištění zájezdu KVV „Zrazené pevnosti II“ pokračovali v dalším, usilí, vrcholícím výroční schůzí pobočky.

dokončení na straně 5

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

ROČNÍK VIII

číslo 2

20.12.1999

19

... DO ROKU 2000

Současná mezinárodně-politická situace je opět nebezpečně vypjatá. My všichni bývalí vojáci - ať jsme okusili hrůzy války na vlastní kůži, nebo jsme mladší a dovedeme si jen velice realisticky představit, co znamená válečná litice pro lidi, jsme jistě na straně těch, kteří chtějí mír a klidný život. Proto uvádíme na tomto místě dnešního úvodníku krásné přání našeho kolegy Josefa ČERNOTY, které nám poslal na začátku roku 1999 a prosíme, abyste jeho slova považovali za přání všeho dobrého i do roku 2000.

Vážený kolego, veteráni výsadkového vojska!

U příležitosti nadcházejícího roku 1999, závěrečného roku 19. století mi dovoluji, abych nejen členům KVV, ale Vám všem, veteránům výsadkového vojska a Vaším rodinám popřál pevné výsadkové zdraví, hodně úspěchů v další pospolitě činnosti.

Prošlých 19 století nebylo pro lidstvo právě nejpříjemnějších, ale věřme, že příští století bude již poučeno, aby nedocházelo k takovým dramatům, kdy mocní porobovali menší etnika, aby je pokořili a ovládli postupně celý kontinent ve svou říši.

Věřme, že lidstvo již pochopí, že jen úplná svoboda lidu v demokratickém zřízení může plně uspokojit pospolitě soužití různých národů jako ucelený útvar a ne jinak.

Vážený a milí kolego - výsadkové veteráni! Přeji Vám všem hodně zdraví a úspěchů v tomto roce a věřím, že úspěchy a družnost v našem Klubu výsadkových veteránů v ČR prostoupí i za hranice našeho státu a bude vodítkem pro spoluzití všech vůkol.

Se srdečným pozdravem Váš

Jožka ČERNOTA

Ano, to byla slova a přání kolegy ČERNOTY ze začátku tohoto roku. Bohužel, uplynulé měsíce proběhly zcela jinak, než si přál on i většina z nás. Komentáře k světovým událostem přenecháme zasvěcenějším. Upozorňujeme jen, že jiskřičky z válečného požáru na Balkáně zaletují až k nám. V době, kdy je sestavován tento Zpravodaj je více než 150 mužů z našeho mateřského útvaru v rámci jednotek NATO v oblasti konfliktu. Je to znovu po dlouhé době, účast našich výsadkářů ve skutečné válce. Přejeme našim mladším kamarádům, aby své poslání splnili čestně, vzorně a hlavně, aby se všichni ve zdraví vrátili opět mezi nás a ke svým blízkým.

ZE ŽIVOTA KLUBU ...

V dnešním Zpravodaji tuto část velice zkrátíme, neboť považujeme za mnohem důležitější než podávat více-méně výčet akcí v PROSTĚJOVĚ ukázat, co dělají kolegové jinde a tak dáme více prostoru informacím ze skupin. Přesto, ale několik stručných informací:

O početním stavu klubu jsme informovali v 18. čísle a dosud se od té doby nic nezměnilo. Prvním členem, přijatým v r. 1999 je kolega Stanislav VEJVAR z PROSTĚJOVA (od 2.1.99). Post nejzápadnějšího člena KVV po kolegyni Heleně KURKOVÉ obsadil kol. Ing. Rudolf TESAR, CSc. o několik kilometrů dále - v PLZNI.

Výbor pracuje ve složení:

prezident: Miroslav ŘEPKA

členové výboru: František BARTKO, Štefan BOROVSÝ, Ladislav JUGAS, Božena JAHNOVÁ, Jindřich STARÝ, Milan ŠIMÍK, Jaroslav ONDREJČÁK, Ivan VERNER, Oto HÁJEK a František PAPOUŠEK.

Ve výboru i nadále pracuje „emeritní prezident“ Ladislav OPLETAL.

Krátce o našich akcích. Mimo pravidelné měsíční schůze výboru jsme realizovali:

28. listopadu 1998 - Výroční sezení v hotelu Avion v PROSTĚJOVĚ za účasti 104 členů a 4 hostů

23. ledna 1999 - účast na 6. reprezentačním plese výsadkářů

26. ledna - beseda k padáků VTP-100 v kasárnách

16. února - Videoshow VI - v občerstvovně kol. SPÁČILA

8. března - představení Spirituálkvintetu v Mě. divadle

9. března - beseda s autogramiádou ke knize Červené barety autora kol. Jiřího ŠOLCE v KaS PROSTĚJOV

2. dubna - účast na slavnostním aktu

začlenění 6.spec. brigády do svazku NATO

28.-29. května - zájezd na Setkání slov. a čes. výs. veteránů do ŽILINY

24. června - účast na slavnostním převzetí 6. spec. roty do sil KFOR a jejím odjezdu do KOSOVA

24. července - účast kol. ŘEPKY na pietním aktu k výročí úmrtí kol. VONDRY ve PSÁRECH

... ZE ŽIVOTA SKUPIN

Zpravodaj č. 18 podal ve své stručnosti jen kusý přehled o činnosti skupin a to nově vzniklých. Dnes tedy pro změnu něco o starých. Jsme, ale v rozpacích. Dostali jsme totiž dost materiálu a značně rozsáhlého. A nemůžeme ho všechen zařadit. Proto nám přátelé promiňte, že některé Vaše příspěvky budou zkrácené a zprávy zhuštěné.

PRAHA - Stálým a pravidelným zpravodajem je kolega Václav KOUTECKÝ. Ten nás v PROSTĚJOVĚ často navštěvuje a informuje nás, co v PRAZE dělají a co se děje na „nejvyšších“ místech ve prospěch veteránů apod. Pražáci jsou čilí - v lednu vyjeli do LIBERCÉ na jejich výročku. V únoru - jedenáctého - se jich 39 sešlo na pravidelné schůzce v hotelu LEGIE, kde si nejen popovídali, ale vyslechli i přednášku kol. ŘEPKY o odznacích, pogratulovali ke kulinárním kolegům ONDROVČÁKOVÍ a PELCOVI, schválili novou reorganizaci skupiny a vybrali příspěvky na rok 1999.

27.-29. srpna - zájezd do jižních Čech na výst. Země živitelka a na ŠUMAVU

19. října - účast družstva KVV na přeboru vel. posádky PROSTĚJOV ve střelbě

5. listopadu - účast delegace na přísaze nováčků brigády

27. listopadu - výroční sezení 1999 v restauraci Haná za účasti 94 členů a 3 hostů

O některých akcích bude ještě zmínka v dalších číslech. Hlavní náplní činnosti členů klubu v PROSTĚJOVĚ nyní bude příprava ústřední akce roku - SETKÁNÍ 2000 v PROSTĚJOVĚ (zatím termín 29.9. - 1.10.2000).

Během této 3,5 hodiny trvající schůzky kol. ŠOLC podepisoval svou knihu ČERVENÉ BARETY. Mimo těchto schůzek (jedna byla např. 27. května) vyvíjejí další aktivity - např. kol. VÁŇOVÁ spolupracuje s kol. KAMENÍKEM na objasnění úlohy a službě žen u výsadku, 18. června se zúčastnili za KVV pietního aktu v Resslově ulici, 9. března přijela do PROSTĚJOVA s kol. ŠOLCEM malá delegace apod. Hlavním organizátorem této skupiny je kol. Václav KOUTECKÝ, který obětavě pracuje nejen pro „pražáky“, ale participuje i na práci a úkolech celého KVV. Rozhodnutím výboru mu byl za dosud vynaloženou práci pro veteránské hnutí udělen dne 27. listopadu 1999 Zlatý odznak KVV, který převzal na výročním sezení v PROSTĚJOVĚ.

LIBEREC - Ani zde neustrnuli. Od loňské klíčové akce - zajištění zájezdu KVV „Zrazené pevnosti II“ pokračovali v dalším, úsilí, vrcholícím výroční schůzí pobočky.

dokončení na straně 5

ČEST PAMÁTCE ...

... těch kolegů, přátel a kamarádů, kteří nás opustili. Ještě v loňském roce

28.11.1998 zemřel v BAKOVĚ n. JIZEROU

Karel KROUPA

10.12.1998 náhle zesnul v PROSTĚJOVĚ

Arnošt KOHUT

13.12.1998 v NEW YORKU zemřel

Antonín BARTOŠ

Letos, hned na počátku roku 21.1.1999 zesnula náhle v PROSTĚJOVĚ

Marie HORÁLKOVÁ

29.1.1999 opustil kamarády v PREŠOVĚ

Štefan NOVIŠEDLÁK

V únoru 1999 zemřel iniciátor prvního setkání výsadkových veteránů

Vlastimil HLOUŠEK

13.12. 1999 v PRAZE zesnul superveterán

Boris DEMENTJEV

14.2.1999 v PROSTĚJOVĚ neočekávaně zemřel

Miloslav BRABEC

30.6.1999 odešel z kruhu blízkých v PROSTĚJOVĚ

Rostislav BĚHALÍK

a téhož dne zesnul v PREŠOVĚ

Michal SABADOŠ

Kamarádi! Budeme na Vás stále vzpomínat a dáváme Vám

POSLEDNÍ SBOHEM

PSÁRY

Když v minulém roce zemřel v PSÁRECH u PRAHY výsadkář, veterán plk. z záloze Jaroslav VONDRA, nikdo z účastníků

pořihu netušil, že se do PSÁR do roku vrátí. Stalo se: Už program, uvedený v pozvánce na vzpomínkové setkání při příležitosti 1. výročí úmrtí J. VONDRY naznačoval, že se bude jednat o něco naprosto netradičního, zvláštního vymykajícího se dosavadním zvyklostem. Také tomu tak bylo. Státní hymna, husitský chorál, vztyčení vlajky, čestná salva - to vše provedené příslušníky hradní stráže. Následoval projev syna Jaroslava MÜLLERA, oběd a v debatě pak upřímné a neformální vzpomínání na vše, co s životem Jaroslava VONDRY souviselo. Ve svém silně emotivním projevu shrnul syn - také Jaroslav - stručně služební, ale i soukromý život svého otce. Hrdost na svého otce shrnul i s tradicemi výsadkového vojska s tím, že tyto tradice bude on osobně maximálně udržovat a podporovat tak, jak jej o to náš kolega, Jarda VONDRA starší, žádal.

Paní VONDROVÁ se ještě ani po roce s odchodem Jardy nedokázala vyrovnat a smířit. Z každého jejího projevu bylo cítit, co pro ni Jarda znamenal. Na nás, účastníky vzpomínkového setkání vztah paní Marušky a syna k Jardovi VONDROVI zanechal hluboký dojem. Jsem přesvědčen, že každý z přítomných mužů si přál, aby - až přijde ten jeho den - i jeho pozůstali zachovali stejný vztah, jako jsme viděli v PSÁRECH. Když jsme se rozcáheli, v duchu jsme si přáli, aby to co jsme zde viděli, slyšeli a cítili, našlo pokračovatele být ve skromnějším provedení. Za příklad panu Jaroslavu VONDROVI mladšímu a paní Marii VONDROVÉ patří naše upřímné poděkování.

Miroslav ŘEPKA

NA SKUTEČNÉ HRDINY SE NESMÍ ZAPOMÍNAT

Tento nadpis je převzat z článku v Hradeckých novinách z 6. dubna 1999. Poslal nám jej s dalšími výstřižky kolega MUCHA. Článek s tímto nadpisem popisuje akci ve VYSOKÉ nad LABEM dne 3.4. 1999 (stručně v našem článku Ze života skupin).

Připojujeme se k této výzvě hradeckých kolegů. Přátelé, následujte je! Nakonec, nejsou jediní, kteří se památce svých druhů již věnují. Např. superveteráni - skupina bývalých příslušníků rotý kpt. GEPPRTA - se pravidelně každoročně zúčastňují pietního aktu 18. června v Resslerův ulici v PRAZE a vždy, když pořádají svůj sraz ve STRÁŽI pod RÁLSKEM (či poblíž), navštíví pomník na místě tragické nehody Antonína SOCHORA a položí zde věnec.

Také kolegové z CHRUDIMI pečují o pomník. Je to památníček vojákům, kteří zahynuli při železničním neštěstí u STĚBLOVÉ. Kolegové RANAŠÍK, RYCHLÝ (autor pomníku), VANÍČEK, PETERKA a KURAS s několika vojáky 43. mech. praporu brn udělali letos generální opravu a úpravu okolí pomníku. Nejsou to válečné oběti, ale zahynuli při plnění služebních povinností a je pěkné, že na ně lidé z jejich útvarů nezapomínají.

V září letošního roku jsme také obdrželi zprávu, že v BULHARSKU renovovali pomník, postavený našim parašutistům po tragickém neštěstí na železničním přejezdu v roce 1972. Na pracích se podílel i Armádní sportovní oddíl - para z PROSTĚJOVA, oficiální delegaci tvořili kolega pplk. v. v. Jaroslav CHROMEK a dva bývalí členové tehdejšího ASD, kteří katastrofu přežili - kolega mjr. Bedřich CHUDOBA a pplk. Ivo HOŠŠO z ASR.

O všech zmíněných akcích je záznam v Kronice i s fotografiemi. Nezapomeňte poslat dokument i z vaší akce!

Rozhlédněte se po Vašem regionu, vyhledejte tyto vzpomínky na válečnou litici a třeba jen jednou za rok přineste na

toto místo kytičku. A není třeba to dělat ve skupině - mnohde jste sami, ale i tak je možné takovouto vzpomínku uskutečnit - třeba ve spojení s rodinným výletem či vycházkou do přírody. Pokud nemáte o místech památníku přehled, doporučuje kol. MUCHA knihu ZD. JELÍNKA „Západní paraskupiny a domácí odboj“ - o místech, týkajících se odboje východního jsou snad z minula informace dostatečné, ať někteří horlivci již některé z památníků odstranili.

ŽILINA

Na dny 28. a 29. května 1999 nás pozvali naši slovenští přátelé na SETKÁNÍ SLOVENSKÝCH a ČESKÝCH VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ do ŽILINY. Z Čech a Moravy se u útvaru Jozefa GABČÍKA, kde se setkání uskutečnilo, se sešlo 35 bývalých výsadkářů. Jejich dojmy snad dostatečně vyjadřuje dopis, který odeslal výbor KVV organizátorům.

Vážení výsadkoví kolegové - veteráni, přátelé, dovolte mi úvodem vyřídít pozdrav za výbor KVV ČR, ale především za účastníky setkání výsadkových veteránů SR a ČR v ŽILINĚ ve dnech 28. - 29.5.1999.

A právě setkání je důvodem tohoto dopisu. Na výboru KVV ČR 15.6.1999 jsme my, účastníci setkání podali informaci o této akci v ŽILINĚ. Při podávání zprávy jsme vycházeli jak ze svých poznatků a pocitů, tak i z vyjádření ostatních českých účastníků setkání. Všichni se shodovali na tom, že organizátoři - výsadkoví veteráni v ŽILINĚ ve spolupráci

JAK JSTE SLAVILI DEN VETERÁNŮ?

Po pravdě řečeno - pokud hovořím za prostějovské kolegy, nějak jsme na 11. listopad pozapomněli. Nebyť diskusní připomínky kolegy Vasilu CHYMČÁKA na výročním sezení, kde výboru KVV oprávněně toto opomenutí vytknul, ani jsme si na to nevzpomněli. V denním shonu jsme to vůbec neregistrovali - snad proto, že Den veteránů se slavil v ČR vůbec poprvé - a rok 1999 je pojmenován rokem seniorů. Takže by to mohlo být i symbolické, že jsme na to zapomněli! Budeme se snažit, abychom v příštím roce toto pochybení napravili.

s aktivními výsadkáři připravili, ale také zrealizovali podujetí, které v plném rozsahu splnilo představy jak Václava organizátorů, tak všech účastníků z ČR. Nevíme, co všechno se odehrávalo v zákulisí, ale navenek to nemělo chybu. Všichni naši účastníci se shodovali v jednom, že je velká škoda, že se nesešlo více veteránů, a že ti, co u toho nebyli, můžou jen litovat.

Mně zbývá už jen shrnout předcházející slova v závěr. My výsadkoví veteráni z ČR vyslovujeme organizátorům setkání veteránů výsadkářů v ŽILINĚ v hlubokém přesvědčení poděkování a uznání za přípravu a vlastní uskutečnění této akce. Setkání v ŽILINĚ v nás zanechalo příjemné pocity a přesvědčení, že podobné akce mají svá opodstatnění, a že jsou i žádoucí. Toto na jedné straně, ale na druhé straně nás poznatky ze ŽILINY zavazují a jsou svým způsobem motivující pro přípravu setkání výsadkových veteránů Slovenské a České republiky v PROSTĚJOVĚ v roce 2000. Ještě jednou upřímně poděkování.

Za výbor KVV ČR

Ladislav OPLETAL

DLUHÝ

• Již od sklonku roku 1998 máme dluh vůči organizátorům akce II. Setkání ve Starých Splavech. Zpráva o této akci se nedostala do sedmnáctého čísla Zpravodaje a tak teprve nyní, více než po roce můžeme veřejně poděkovat těm 70 kamarádům, kteří se akce zúčastnili, ale hlavně těm, kteří ji připravili a hlavně zajistili její uskutečnění a průběh. Dík patří tedy manželům Evě a Miroslavu PLESAROVÝM z České Lípy, Františkovi MANSFELDOVI z Mimoně, Přemkovi SVOZILOVI ze Zlína, Josefu HAMPLOVI st. z Hradce Králové a Zdeňku KAPLANOVI z Roudničky. To byli hlavní organizátoři. Poděkování posíláme i těm, kteří setkání zajišťovali - např. PLESARUM mladším - Mirkovi, který zajišťoval ubytování a přepravu méně pohyblivých kamarádů vlastním autem, nebo Patrikovi, který se zase staral o stravování účastníků. Jistě to byli i další, jejichž jmen jsme se nedopátrali, ale kteří vytvořili po dva dny pohodovou náladu.

O průběhu stručně: již v pátek odpoledne přijížděli první kamarádi a tak již v podvečer se krajem linuly melodie národních i lidových písní. V sobotu pak v 11.00 hod. setkání zahájil kolega František

MANSFELD. Pak promluvil Miroslav PLESAR, během jehož projevu uctili přítomní památku zemřelých kamarádů. Přemysl SVOZIL potom přečetl množství dopisů, na něž pak po setkání odpověděla kol. Eva PLESAROVÁ.

Po obědě byla přichystána projížďka lodí po Máchově jezeře, pak procházka a po večeři posezení s hudbou až do nočních hodin.

Neděle byla věnována opět vzpomínkám, debatám a menším procházkám. Odjezd byl poznamenán chválou organizátorům, přátelským stiskům a hlavně přáním o co nejdřívější opakování. Chvály bylo hodně, ale nejlepší je nejkratší vyjádření. A to lapidárně řekl Čestmír HRBEK - „NEMĚLO TO CHYBU!“

• Další dluh musíme splatit našim stálým a dlouholetým spolupracovníkům, o kterých se neví, nikdo o nich nemluví. Je to především paní Jindřiška ALBRECHTOVÁ, která - zejména v začátcích naší klubové činnosti od r. 1990 - pro nás udělala ohromné množství hlavně administrativní práce a mnohdy zastávala funkci prostředníka mezi klubem a velením útvaru. Děkujeme a věříme, až jako občanská pracovnice VÚ 8280 odejde do důchodu, přijde jako

členka KVV mezi nás.

Stejně nenápadnou práci koná kolega Jožka DUCKÝ. Ten od doby, kdy pracuje v kasárnách v tamní občerstvovně, spolupracuje s klubem nejen na poli stravovacím (při různých akcích zajišťuje občerstvení), ale zajišťuje i distribuci a prodej odznaků apod. I jemu děkujeme a věříme, že nám i nadále věnuje přízeň.

• Dlužíme také další informace k problematice žen u výsadku. Dosud není k dispozici ucelená studie, přestože připomínky a informace kolegyni VÁNOVÉ a KAMENÍKOVI poslali např. kol. MUCHA, KAŠPAR, ŠOLC, REZLER, POKORNÝ a další. Jakmile budou udáváná fakta ověřena - a to není lehké ani levné - budeme klub informovat.

• Splácíme dluh ze Zpravodaje č. 17, kde jsme v úvodníku „ZLATÝ ODZNAK“ neuvedli kriteria pro jeho udělování. Ta jsou:

1. Aktivně působil ve výsadkových jednotkách, prováděl seskoky.
2. Zasloužil se o výstavbu výs. jednotek v oblasti výcvikové, technické a organizační.
3. Choval se příkladně a svým chováním dělal čest výs. jednotkám.
4. Aktivně se zapojuje (zapojoval) do činnosti některé skupiny výsadkových veteránů.

kamarádů. Navíc jsou k máni ve stříbrné a zlaté variantě, což vůbec neodpovídá popisu medaile v nařízení MO ČR.

Vyplývá z toho, že bezohledný a sprostý ziskuchtivec se zmocnil (nebo zhotovil) matrice a za šmelinářský groš degraduje úsilí, pot, krev a cit těch, kterým je onen kousek kovu jediným poděkováním za jejich práci, obětavost, činy. Zneuctil i památku těch, kteří na padáku ztratili své životy.

Odsuzujeme takovéto hygienické jednání a věříme, že

OSLAVENCI

Kytice k významným životním jubileům v roce 2000 posíláme předem již dnes

pětašedesátkům: kolegům Františku MANSFELDOVI, Adolfu JINKOVI, Vlastimilu BACÍLKOVI, Václavu HARMÁČKOVI, Miroslavu KADILLOVI, Čenku PAVLÍKOVI, Miroslavu PARVONIČOVI, Jaroslavu KELAROVI, Josefu BABICKÉMU, Vlastimilu GALLATOVI, Miroslavu MYŠÁKOVI a Zdeňku MATUŠKOVI;

sedmdesátkům: kolegyni Marii OPLUŠTILOVÉ. Ludmile LUŽNÉ, kolegům Miloslavu JUŘÍČKOVI, Zdeňku KOŽÍŠKOVI, Štefanu SÁRENYMU, Václavu PAČESOVÍ, Zdeňku PŘIKRYLOVI, Mikuláši KORMANÍKOVI a Vladimíru SEJKOVI;

pětašedesátkům: kolegyni Evě BOHMOVÉ, kolegům Josefu HANUŠOVI, Josefu HRACHOVCOVI, Edovi VANDERKOVI a Jánů HANÁKOVI;

šedesátkům: kolegům Zdeňku BURGETOVI, Štefanu CHVÁSTKOVI, Josefu HANÁKOVI, Josefu RIMANOVSKÉMU, Janu KOZOJEDOVI a Ladislavu DVOŘÁKOVI;

pětapadesátkům: kolegům Františku HORÁKOVI, Jiřímu KUČEROVI, Miroslavu PETRÁKOVI, Pavlu KRAJČOVIČOVI a Karlovi JANKŮ;

padesátkům: kolegům Josefu VÁŇOVI, Josefu HAMPLOVI ml. a Miroslavu KOVI.

mladších kolegů, kteří se budou „kulatit“ bude slavit kolega Josef PAVLATA 45 let, Petr TYŠLÍČ čtyřicetku a Jindřich TELENSKÝ s panem pplk. Ing. Ondřejem KEM pětatřicetiny. Řejeme hodně zdraví do dalších let.

DĚKUJEME

všem, kteří nám poslali vánoční či novoroční přání. Psaných bylo 42 (z toho 11 za skupiny) a 4 telefonické. Jistě uznáte, že není možné všechny jmenovat. Přesto však některá přání (nebo jejich části) uvádíme, protože jsou vtipná, veršovaná apod.:

- Jan LUKÁŠEK nám přeje „... dobrý vítr do padáků“,
- Jan KLUŠT zase „příjemné prožití svátků vánočních a přiměřeně podlitého Silvestra“,
- Štef. NOVIŠEDLÁK - bohužel, nedožil se těchto dnů, ale přál nám „Na Vianoce dárkov dosti, kapra, čo má málo kostí, na Silvestra flašu štoka, veľa šťastia v Novom roku“,
- Antonín STRNAD se Superveterány poslal velmi pěkný obrázek s přáním „... hodně zdraví, trochu toho nezbytného štěstíčka i nadále neutuchající životní optimismus“,
- Alois VALENTA k vinši připojil přání, aby výbor zorganizoval v dohledné době další celorepublikové setkání,

Výbor KVV přeje všem členům a příznivcům i jejich rodinám krásné Vánoce a do nadcházejícího roku 2000 vše nejlepší, zejména hodně zdraví.

- Marie BURÁŇOVÁ si zaveršovala:
„Vánoce čisté jako sníh, v životě pouze radost a smích, pravou silvestrovskou náladu, zdraví štěstí a pohodu“,
- Josef FILIP asi také seděl na Pegasovi při psaní blahopřání:

Pěknou pohodu u stromečku, dobré víno na stolečku, na Nový rok pevný krok a pak šťastný celý rok“.

Z Liberce, Hradce Králové, Semil, Náchoda a Žiliny došla kolektivní přání vtipně ilustrovaná. Ať však byla přání jakákoli - barevná, černobílá, prostá, květnatá, v řeči volné či vázané - za všechny děkujeme, neboť víme, že byla míněna upřímně.

Obdobně tomu bylo o Velikonocích. Sice přání bylo méně - 19, ale i tentokrát jsme měli radost. Asi i proto, že pší většinou ti, kteří nás pozdravují vždy, kteří udržují stálý kontakt a živě se o život klubu i jeho členů zajímají. Ještě jednou díky a doufáme, že budete psát i nadále a s vtipem! (Řekněte, není to vtipné, když kolega KRÁLÍK pošle velikonoční pohlednici, kterou ofrankuje známkou, na níž je obrázek velikonočního zajíčka? Moc jsme se nasmáli a Zdeňkovi do Prahy posíláme speciální dík!)

Děkujeme i za průběžně posílané pozdravy - ze zájezdů, z dovolené, lázní a dalších míst, kde se přechodně zdržujete. Většinou posíláte pozdravy všem - např. kol. OPLUŠTIL, LUKÁŠEK, SADÍLKOVÍ, TABARELLIOVÁ, KOUTECKÝ - a my je tedy tímto vyřizujeme.

Děkujeme kolegyním, kolegům, přátelům, kteří nám poslali či předali příspěvky (mnoho jednotlivců z přespolních členů a za skupiny jmenujeme Liberec, Prahu, Hradec Králové, Holešov a Zlín), sponzorské dary (věnovali manželé SPÁČILOVI a JUDr. Milan KOČÍ) a přispěli do našich tombol (jmenování v Kronice u zápisů z výročních sezení).

Vaše příspěvky jsou pro klub cenné a podstatné, zejména pro příští rok, ve kterém budeme organizovat SETKÁNÍ 2000, které spotřebuje - přes pomoc armády - značnou sumu peněz. Ještě jednou DÍKY!

Vydání tohoto čísla Zpravodaje KVV sponzoroval kolega JUDr. Milan KOČÍ